

დანიელის წიგნი — ას სამოცდამეათე ნომერი

სულის ციტადელი: ღვთაებრივი ტახტზე აღსაყდრებისა და გარდაქმნის
გაგება წინასწარმეტყველურ კონტექსტში

Jeff Pippenger

2024-03-31

რუსეთის, როგორც იმ ძალის, ამოსაცნობად, რომელმაც 2014 წელს უკრაინის ომი წამოიწყო, გასაღები არის „სიმაგრე“, რომელიც სამეფოს თავია, ანუ მისი დედაქალაქი. ადამიანის ტაძარი შედგება თავისა და სხეულისაგან. თავი უმაღლესი ბუნებაა, ხოლო სხეული — დაბალი ბუნება. „შვიდი ჟამი“, რომელიც 1844 წელს დასრულდა, შემდეგ იერუსალიმს უნდა შერთვოდა, რომელიც იუდას თავი იყო. იერუსალიმის ტაძარში მდებარეობდა მეფის ტახტი, რომელიც იერუსალიმის თავია, ხოლო იერუსალიმი იუდას თავი იყო. ღვთაებრიობის შერწყმა ადამიანობასთან, რომელიც ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვას წარმოადგენს, წარმოდგენილია როგორც „ქრისტეს გონების“ მიღება. გონება უმაღლესი ბუნებაა და ამიტომ იგი „თავია“.

როდესაც დანიელით წარმოდგენილნი ხედავენ ქალურ მიზეზობრივ ხილვას, რომელიც მათ ქრისტეს ხატებად გარდაქმნის, მათ მიიღეს ქრისტეს გონება, რომელიც არის მეორე ადამი და სულიერია. იმ მომენტში მათი პირდაპირი ხორციელი გონება, რომელიც მათ პირველ ადამისგან მემკვიდრეობით მიიღეს მას შემდეგ, რაც იგი დაეცა და თავისი შექმნის წესრიგი უკუაქცია, ჯვარს ეცმის. ხორციელი გონება, რომელიც ღმერთის რჯულს ებრძვის და რომელიც მათ დაბადებისას, საკუთარი არჩევანის გარეშე, მიიღეს, იცვლება ქრისტეს გონებით, რომელსაც ისინი საკუთარი არჩევანით იღებენ და რომელიც ღმერთის რჯულისადმი სრულყოფილად მორჩილია. მათი ახალი გონება და ქრისტეს გონება შემდეგ ერთ გონებად იქცევა, და ორივე ერთად ზეციურ ადგილებში ტახტზე მკვიდრობს. ტაძარში არის ადგილი, სადაც ღმერთის ტახტი მდებარეობს, და ადამიანებს, რომლებიც ღმერთის ხატად არიან შექმნილნი, ტაძარში აქვთ განსაზღვრული ადგილი, რომელიც ღვთის თანდასწრებისთვის არის განკუთვნილი.

ის ადგილი არ არის მათ ქვედა ბუნებაში, რომელსაც ჩრდილოეთის სამეფო წარმოადგენს. იგი არის იმ ადგილას, რომელსაც სამხრეთის სამეფო წარმოადგენს, სადაც ღმერთმა აირჩია თავისი სახელის დამკვიდრება, რაც მისი ხასიათია. ეს ადგილი იერუსალიმშია, მაგრამ, როგორც იუდას დედაქალაქი, იერუსალიმი არის თავი, ხოლო დედაქალაქის თავი არის მეფე. და იერუსალიმი არჩეულ იქნა, რომ ყოფილიყო დედაქალაქი, და ასევე არჩეულ იქნა, როგორც ადგილი, სადაც ღმერთი თავის ტაძარს დაასვენებდა. შემდეგ თავის ტაძარში მან თავისი ტახტი დაადგა. სამხრეთის სამეფო წარმოადგენს ადამიანის უმაღლეს ბუნებას, მაგრამ მას ასევე აქვს განსაკუთრებული სატახტო დარბაზი მეფისთვის. და უაიტი იმ ადგილს სულის „ციხესიმაგრეს“ უწოდებს. ციხესიმაგრე, განსაზღვრებით, არის სიმაგრე.

„მთელი გული ღმერთს უნდა მიეცეს, თორემ ღვთის ჭეშმარიტება ვერ მოახდენს ცხოვრების და ხასიათის განმწმენდელ ზემოქმედებას. მაგრამ სამწუხარო ფაქტია, რომ მრავალს, ვინც ქრისტეს სახელს აღიარებს, არასოდეს მიუცია თავისი გული მისთვის უბრალოებით. მათ არასოდეს განუცდიათ სრული დამორჩილების მონანიება ქრისტიანობის მოთხოვნათა წინაშე, და ამის შედეგად ჭეშმარიტების გარდამქმნელი ძალა არ არის მათ ცხოვრებაში; ქრისტეს სიყვარულის ღრმა, დამარბილებელი გავლენა არ ვლინდება ცხოვრებასა და ხასიათში. მაგრამ რა დიდი საქმე შეიძლებოდა აღსრულებულიყო ღვთის სამწყსოს გამოკვებაში, ქვემწყემსები ქრისტესთან ერთად ჯვარცმულნი რომ ყოფილიყვნენ და ღვთისთვის რომ ეცხოვრათ, რათა თანაემოქმედათ სამწყსოს მთავარ მწყემსთან! ქრისტე მოუწოდებს ადამიანებს, იმუშაონ ისე, როგორც იგი მუშაობდა. საჭიროა უფრო ღრმა, უფრო ძლიერი, უფრო შემძლავრებელი მოწმობა ჭეშმარიტების ძალის შესახებ, როგორც ეს ჩანს იმათი პრაქტიკულ ღვთისმოსაობაში, ვინც აღიარებს, რომ იგი სწამს. მაცხოვრის სიყვარული სულში გამოიწვევს აშკარა ცვლილებას იმაში, თუ როგორ შრომობენ მუშაკები დაღუპვის გზაზე მყოფთა სულებისთვის. როდესაც ჭეშმარიტება იკავებს სულის ციხესიმაგრეს, ქრისტე მეფურად ზის გულში, და მაშინ ადამიანურ იარაღს შეუძლია თქვას: 'ქრისტესთან ერთად ჯვარს ვარ გაკრული; და მაინც ვცოცხლობ; თუმცა არა მე, არამედ ქრისტე ცოცხლობს ჩემში; და სიცოცხლეს, რომელსაც ახლა ხორციელად ვცოცხლობ, ვცოცხლობ ღვთის ძის რწმენით, რომელმაც შემიყვარა მე და თავი მისცა ჩემთვის.'" Review and Herald, October 9, 1894.

„სულის ციტადელი“ არის ადგილი, სადაც „ქრისტე ტახტზეა აღსაყდრებული“. ქრისტეს აღსაყდრება სრულდება მაშინ, როდესაც ხორცი ჯვარს ეცმის, ხოლო პავლეს განსაზღვრებით ხორცი არის ქვედა ბუნება, და იგი არის ჩრდილოეთის სამეფო. ამიტომაც ჩრდილოეთის სამეფოს წინასწარმეტყველება მხოლოდ 1798 წლამდე აღწევდა. ქვედა ბუნება ვერ შეერთდება ღვთაებრიობასთან; იგი უნდა შეიცვალოს წამში, თვალის დახამხამებაში, მეორედ მოსვლისას. სამხრეთის სამეფო კი, რომელიც შეიცავდა „თავს“, რომელიც იყო იერუსალიმი, და „თავს“, რომელიც იყო საწმიდარი, 1844 წლამდე აღწევდა, რადგან იგი წარმოადგენდა მაღალ ბუნებას, რომელსაც შეეძლო აერჩია ხორცის ჯვარცმა და რწმენით შესულიყო უწმიდესი ადგილის ციტადელში და ქრისტესთან ერთად დამჯდარიყო ტახტზე. ადგილი, სადაც ეს შეერთება და ეს აღსაყდრება ხდება, არის ადამიანური ტაძრის ციტადელში. მეთერთმეტე თავის მეათე მუხლი თავს განსაზღვრავს როგორც სიმაგრეს, მაგრამ ეს ჭეშმარიტება მხოლოდ ესაიას მოწმობით მყარდება, რაც მოითხოვს, რომ სიმაგრის (ციტადელის) შესახებ ჭეშმარიტება გაგებულ იქნეს მის გარეგან და შინაგან გამოყენებებში.

ღმერთის სიტყვა უნდა იყოს ჩვენი სულიერი საზრდო. ქრისტემ თქვა: „მე ვარ პური სიცოცხლისა; ჩემთან მომსვლელს არასოდეს მოშივდება, და ჩემს მორწმუნეს არასოდეს მოსწყურდება.“ ქვეყნიერება ილუპება წმინდა, შეურეველი ჭეშმარიტების ნაკლებობის გამო. ქრისტე არის ჭეშმარიტება. მისი სიტყვები ჭეშმარიტებაა; და მათ აქვთ უფრო ღრმა მნიშვნელობა, ვიდრე ზედაპირზე ჩანს, და ღირებულება, რომელიც აღემატება მათ უჩინარ, უბრალო გარეგნობას. გონებები, რომელნიც სულიწმიდის მიერ არიან გაცოცხლებულნი, შეიცნობენ ამ სიტყვების

ღირებულებას. როცა ჩვენი თვალები წმინდა თვალის საცხებლით იქნება ცხებული, ჩვენ შევძლებთ ჭეშმარიტების ძვირფასი მარგალიტების გარჩევას, თუნდაც ისინი ზედაპირის ქვეშ იყვნენ დაფარულნი.

„ჭეშმარიტება ნაზია, დახვეწილი, ამაღლებული. როდესაც იგი ხასიათს აყალიბებს, სული მისი ღვთიური ზემოქმედების ქვეშ იზრდება. ყოველდღე ჭეშმარიტება გულში უნდა იქნეს მიღებული. ამგვარად ვიღებთ ქრისტეს სიტყვებს, რომლებიც, როგორც თავად აცხადებს, არის სული და სიცოცხლე. ჭეშმარიტების მიღება ყოველ მიმღებს ღვთის შვილად, ზეცის მემკვიდრედ აქცევს. გულში დაფასებული ჭეშმარიტება არ არის ცივი, მკვდარი ასო, არამედ ცოცხალი ძალა.“

„ჭეშმარიტება წმინდაა, ღვთიურია. იგი უფრო მტკიცე და ძლიერია, ვიდრე ყოველივე სხვა ქრისტეს მსგავსების მიხედვით ხასიათის ჩამოყალიბებაში. მასში არის სიხარულის სისრულე. როდესაც იგი გულშია დაფასებული, ქრისტეს სიყვარული ყოველ ადამიანურ სიყვარულზე უმეტესად არის არჩეული. ეს არის ქრისტიანობა. ეს არის ღვთის სიყვარული სულში. ამგვარად წმინდა, შეურეველი ჭეშმარიტება არსების ციტადელს იკავებს. სრულდება სიტყვები: „ახალ გულსაც მოგცემთ და ახალ სულს ჩაგიდებთ თქვენში.“ არის კეთილშობილება იმ ადამიანის ცხოვრებაში, რომელიც ცხოვრობს და შრომობს ჭეშმარიტების მაცოცხლებელი გავლენის ქვეშ.“ Review and Herald, February 14, 1899.

დანიელის მეთერთმეტე თავის წინასწარმეტყველური ისტორიის ის ხილვა იწყება მეორე მუხლიდან, ხოლო მეექვსე და უმდიდრესი პრეზიდენტი შეესაბამება თავს, რომელიც არის რუსეთი, მეთერთმეტედან მეთხუთმეტე მუხლების ჩათვლით. ამ ისტორიაში მეექვსე პრეზიდენტი გახდება მერვე, რომელიც შვიდთაგანია, და იგი იმეფებს მაშინ, როცა ეკლესია და სახელმწიფო შეერთებულ შტატებში შეერთდებიან და თავიანთ უწმინდურ მემკობას აღასრულებენ მეთექვსმეტე მუხლში, მალე მოსახდენი კვირადღის კანონის დროს.

მაშინ აღმართული დროშა იმედგაცრუებას განიცდის და მოკვდება სამი ნახევარი დღის განმავლობაში, რაც დანიელის მეათე თავში ოცდაერთ დღეს შეადგენს. დანიელისათვის გლოვის ოცდაერთი დღის დასასრულს, რაც იმ ორი მოწმისათვის ქუჩაში სიკვდილის სამი ნახევარი დღის დასასრულიც არის, რომლებიც ეზეკიელის ველზე არიან და მკვდარი, გამხმარი ძვლები არიან — არსებობს წინასწარმეტყველური უწყება, რომელსაც მკვდრები კვლავ სიცოცხლეში მოჰყავს. ეს პროცესი დანიელის მეათე თავში სამი ნაბიჯით არის წარმოდგენილი.

და პირველ თვის ოცდამეოთხე დღეს, როცა მე დიდი მდინარის, ჰიდდეკელის, ნაპირას ვიყავი, აღვაპყარი ჩემი თვალები და ვიხილე: აჰა, ერთი კაცი იყო სელის სამოსლით შემოსილი, და მისი წელი უფაზის წმიდა ოქროთი იყო შემოსარტყლული. მისი სხეული ბროლივით იყო, მისი სახე — როგორც ელვის ხილვა, მისი თვალები — როგორც ცეცხლის ლამპრები, მისი მკლავები და მისი ფეხები — როგორც გაპრიალებული სპილენძის ელვარება, და მისი სიტყვების ხმა — როგორც მრავალთა ხმა. და მე, დანიელმა, მარტო ვიხილე ეს ხილვა; ჩემთან მყოფმა კაცებმა კი ხილვა ვერ იხილეს, მაგრამ დიდი ძრწოლა დაეცა მათ, ისე რომ

გაიქცნენ დასამალავად. ამიტომ მარტო დავრჩი და ვიხილე ეს დიდი ხილვა, და ძალა აღარ შემრჩა; რადგან ჩემი მშვენიერება ჩემში ხრწნილებად იქცა და აღარ შემომრჩა ძალა. თუმცა მისი სიტყვების ხმა მესმოდა; და როცა მისი სიტყვების ხმა მოვისმინე, პირქვე ჩავვარდი ღრმა ძილში, სახით მიწისკენ. და, აჰა, ხელი შემეხო, რომელმაც დამაყენა ჩემს მუხლებზე და ჩემს ხელისგულებზე. და მითხრა მან: დანიელ, დიდად საყვარელო კაცო, გაიგე სიტყვები, რომელთაც გეუბნები, და ფეხზე გამართვით დადექი, რადგან ახლა შენთან ვარ მოვლინებული. და როცა ეს სიტყვა მითხრა, ფეხზე ავდექი თრთოლვით. მაშინ მითხრა მან: ნუ გეშინია, დანიელ, რადგან იმ პირველი დღიდანვე, რაც გული დადე გასაგებად და შენი ღვთის წინაშე თავის დასამდაბლებლად, შენი სიტყვები შესმენილ იქნა, და მე შენი სიტყვების გამო მოვედი. მაგრამ სპარსეთის სამეფოს მთავარი წინააღმდეგობას მიწევდა ოცდაერთ დღეს; და, აჰა, მიქელი, ერთ-ერთი უპირველესი მთავარი, მოვიდა ჩემს დასახმარებლად; და მე იქ დავრჩი სპარსეთის მეფეებთან. ახლა მოვედი, რათა გაგაგებინო, რა შეემთხვევა შენს ხალხს უკანასკნელ დღეებში; რადგან ხილვა ჯერ კიდევ მრავალ დღეთათვის არის. დანიელი 10:4–14.

დანიელი ოცდაერთდღიანი გლოვის დასასრულს არის, როდესაც იგი ქრისტეს ხილვას ხედავს და ქრისტეს სიტყვებს ისმენს. ღვთის ხილული და წარმოთქმული სიტყვის ხილვა ორ კლასად განყოფას წარმოშობს, და დანიელი მკვდარი იყო ქუჩაში, რადგან იგი „ღრმა ძილში“ იყო.

ესა თქუა მან; ხოლო ამისა შემდგომად ჰრქუა მათ: ლაზარე, მეგობარი ჩვენი, დაიძინა; არამედ მე მივდივარ, რათა გამოვადვიმო იგი ძილისაგან. მაშინ თქუს მოწაფეთა მისთა: უფალო, უკუეთუ სძინავს, განიკურნების. ხოლო იესო იტყოდა სიკვდილისათვის მისისა; მათ კი ეგონათ, ვითარმედ ძილით განსუენების შესახებ იტყოდა. მაშინ ჰრქუა მათ იესუ განცხადებულად: ლაზარე მოკვდა. იოანე 11:11–14.

შემდეგ დანიელს პირველად შეეხო გაბრიელი, რომელმაც აუწყა მას იმ პოლიტიკური ბრძოლის შესახებ, რომელიც დანიელის მკვდარ (მძინარე) ყოფნაში მიმდინარეობდა, და რომ ახლა აპირებდა მიეცა ხილვის განმარტება, რომელმაც ეს-ეს იყო დანიელი ქრისტეს ხატად გარდაქმნა. შემდეგ მას მეორედ უნდა შეხებოდნენ — თვით ქრისტე.

და როდესაც მან ასეთი სიტყვები მითხრა, მე პირი მიწისკენ ვიბრუნე და დავმუნჯდი. და, აჰა, ერთი, კაცთა ძეთა მსგავსების მქონე, შეეხო ჩემს ბაგეებს; მაშინ გავხსენი პირი ჩემი, ვილაპარაკე და ვუთხარი ჩემს წინაშე მდგომს: ო, უფალო ჩემო, ხილვის გამო ტკივილები მომიბრუნდა და ძალა აღარ შემრჩა. რადგან როგორ შეუძლია ამ ჩემს უფლის მსახურს ელაპარაკოს ამ ჩემს უფალს? ვინაიდან მე, მყისვე, ძალა აღარ შემომრჩა და სუნთქვაც აღარ დამრჩა. დანიელი 10:15–17.

ეს პარალელურია ეზეკიელის პირველ წინასწარმეტყველებასთან ოცდამეჩვიდმეტე თავში, რადგან იმ ორ წინასწარმეტყველებაში, რომელთა წარმოსათქმელადაც ეზეკიელს ევალება ველზე განფენილ მკვდარ ძვლებთან მიმართებით, პირველი სხეულებს აყალიბებს, მაგრამ მათ მაშინ ჯერ კიდევ არა აქვთ სუნთქვა, არც ძლიერი ლაშქრის ძალა. ეზეკიელის მეორე წინასწარმეტყველების დროს სხეულები ოთხი ქარიდან იღებენ სუნთქვას და აღდგებიან, როგორც ძლიერი ლაშქარი, ხოლო

დანიელის მეორედ შეხებისას, „ძალი აღარ შემრჩა და სუნთქვაც აღარ დამრჩა.“ შემდეგ დანიელს კვლავ ეხებიან — მთლიანობაში მესამედ, ხოლო გაბრიელის მიერ მეორედ.

მაშინ კვლავ მოვიდა და შემეხო ერთი, ადამიანის სახის მსგავსი, და გამამაგრა მე, და მითხრა: ჰოი, დიდად საყვარელო კაცო, ნუ გეშინია; მშვიდობა შენდა; გამაგრდი, ჰო, გამაგრდი. და როცა მელაპარაკა, გავმხნევდი და ვთქვი: ილაპარაკოს ჩემმა უფალმა, რადგან შენ გამამაგრე. დანიელი 10:18, 19.

დანიელის მესამე შეხება არის ეზეკიელის მეორე წინასწარმეტყველება, რომელიც სხეულებს ფეხზე აყენებს, როგორც ძლიერ ლაშქარს. მისი წინასწარმეტყველება მიმართულია ხალხისადმი, რომელიც აღიარებს, რომ მკვდარია, რადგან ისინი გლოვაში იყვნენ, როგორც დანიელი.

მაშინ მითხრა მან: უწინასწარმეტყველე ქარს, უწინასწარმეტყველე, კაცის ძეო, და უთხარი ქარს: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: მოდი ოთხი ქარიდან, სულო, და შთაბერე ამ დახოცილებს, რათა იცოცხლონ. და მეც ვიწინასწარმეტყველე, როგორც მიბრძანა მან, და შევიდა მათში სული, და გაცოცხლდნენ, და წამოდგნენ თავიანთ ფეხებზე — ძალზე დიდი ლაშქარი. მაშინ მითხრა მან: კაცის ძეო, ეს ძვლები ისრაელის მთელი სახლია; აჰა, ისინი ამბობენ: ჩვენი ძვლები გამხმარია და ჩვენი იმედი დაღუპულია; ჩვენ მოვკვეთილნი ვართ ჩვენი წილიდან. ეზეკიელი 37:9–11.

უფალი ეზეკიელს უბრძანებს, იწინასწარმეტყველოს, და ეუბნება მათ, რომ ისრაელის სახლის დამოწმება ესაა: ისინი მკვდარნი არიან, იმედის გარეშე და მოკვეთილნი. ისინი გლოვობენ, როგორც დანიელი, რადგან იმედგაცრუებულნი არიან 2020 წლის 18 ივლისის ჩაშლილი წინასწარმეტყველებით, და სწორედ ამ მდგომარეობაში ეზეკიელს ეუბნებიან, იწინასწარმეტყველოს.

ამიტომ იწინასწარმეტყველე და უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, ჩემო ერო, მე გავხსნი თქვენს სამარხებს, ამოგიყვანთ თქვენი სამარხებიდან და მიგიყვანთ ისრაელის ქვეყანაში. და შეიცნობთ, რომ მე ვარ უფალი, როცა გავხსნი თქვენს სამარხებს, ჩემო ერო, და ამოგიყვანთ თქვენი სამარხებიდან. და ჩაგიდგამთ ჩემს სულს თქვენში, და იცოცხლებთ, და დაგამკვიდრებთ თქვენსავე მიწაზე; მაშინ შეიცნობთ, რომ მე, უფალმა, ვთქვი ეს და აღვასრულე, ამბობს უფალი. ეზეკიელი 37:12–14.

უფალი, რომელიც არის მიქაელ მთავარანგელოზი, უხსნის მათ სამარხებს; და გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმე, რომლებიც შემდეგ აღდგებიან, მიეცემათ სულიწმიდა და წამოდგებიან, როგორც სულიწმიდა მიეცა მათ, ვინც წამოდგა, როდესაც ეზეკიელის მეორე წინასწარმეტყველებაში თავიანთი სამარხებიდან იქნენ გამოყვანილნი.

სამი დღის და ნახევრის შემდეგ კი ღვთისაგან მომავალი სიცოცხლის სული შევიდა მათში, და დადგნენ თავიანთ ფეხებზე; და დიდი შიში დაეცა მათ, ვინც ხედავდა მათ. გამოცხადება 11:11.

ეს ორი მოწმე წარმოდგენილნი არიან, როგორც მოსე და ელია, ხოლო მოსეც მთავარანგელოზის ხმით იქნა აღდგენილი.

მაგრამ მთავარანგელოზმა მიქაელმა, როცა ეშმაკს ედავებოდა და მოსეს სხეულის შესახებ დავობდა, ვერ გახედა მის წინააღმდეგ შეურაცხყოფელი ბრალდების წაყენება, არამედ თქვა: უფალმა გიკიცხოს შენ. იუდა 1:9.

მიქაელი, მთავარი და მთავარანგელოზი, არის ის, ვინც მოვიდა და დაეხმარა გაბრიელს დანიელის წიგნის მეათე თავში, და სწორედ მისი ხმა მოუწოდებს კაცებსა და ქალებს სიცოცხლისკენ.

რადგან თვით უფალი ჩამოვა ზეციდან ბრძანებითი შემახილით, მთავარანგელოზის ხმით და ღვთის საყვირით; და პირველად აღდგებიან ქრისტეში განსვენებულნი. 1 თესალონიკელთა 4:16.

დანიელის სამი შეხება წარმოადგენს მესამე ანგელოზის ლაოდიკიური მოძრაობიდან მესამე ანგელოზის ფილადელფიურ მოძრაობამდე გადასვლას, ხოლო დანიელის მეათე თავში ის ხილვა, რომელიც ლაოდიკიის ხატიდან ფილადელფიის ხატამდე გადასვლას აღასრულებს, წარმოდგენილია იმ წინასწარმეტყველური ისტორიით, რომელიც მეთერთმეტე თავშია ნაჩვენები. ეს ხილვა ეზეკიელთან წარმოდგენილია როგორც მესამე ვაის ისლამის ხილვა. 2014 წელს რუსეთმა დაიწყო მეორე პროქსი ომი. 2015 წელს უმდიდრესმა პრეზიდენტმა დაიწყო თავისი ძალისხმევა, რათა მეექვსე პრეზიდენტი გამხდარიყო.

2020 წელს ის პრეზიდენტი, რომელიც რესპუბლიკურ რქას წარმოადგენდა, მოკლულ იქნა უფსკრულისგან ამომავალი „გაღვიძებული“ ათეისტური მხედის მიერ, და იმავე წელს ლაოდიკიელი პროტესტანტული რქაც მოკლულ იქნა. 2023 წელს ორივე რქა კვლავ გაცოცხლდა, ორივემ დაიწყო თავისი გადასვლა მერვეში, რომელიც შვიდთაგან არის. ერთი გადადის მხედის პოლიტიკურ ხატებაში, როდესაც ეკლესია და სახელმწიფო შეერთებულ შტატებში ერთიანდება, ხოლო მეორე რქა ლაოდიკიის ხატებიდან ქრისტეს ხატებაში გადადის. ორივე აღიმართება მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონის დროს. ერთი გახდება „ალექსანდრე დიდი“, იმ ათი მეფის უმთავრესი მეფე, რომლებიც თავიანთ მეშვიდე სამეფოს რომის მეშვეს გადასცემენ, ხოლო მეორე აღიმართება, როგორც დროშა.

ხილვა, რომელიც ამ ორივე გადასვლას წარმოშობს, არის ისტორია, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერსა და საკვირაო კანონს შორის ვითარდება. დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთერთმეტე მუხლი კონკრეტულად არის მითითებული იმ კონტექსტში, რომ თუ არ ირწმუნებთ, არ განმტკიცდებით.

ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

ბიბლიური წესები უნდა იყოს ყოველდღიური ცხოვრების მეგზური. ქრისტეს ჯვარი უნდა იყოს მთავარი თემა, რომელიც ავლენს იმ გაკვეთილებს, რომელნიც უნდა ვისწავლოთ და აღვასრულოთ. ქრისტე უნდა შემოტანილ იქნეს ყველა სასწავლო საგანში, რათა მოსწავლეებმა შეითვისონ ღვთის შემეცნება და ხასიათით

წარმოაჩინონ იგი. მისი აღმატებულება უნდა იყოს ჩვენი შესწავლის საგანი როგორც დროში, ისე მარადიულობაში. ღვთის სიტყვა, ქრისტეს მიერ ნათქვამი ძველსა და ახალ აღთქმაში, არის პური ზეციდან; მაგრამ ბევრი რამ, რასაც მეცნიერებას უწოდებენ, ადამიანის გამოგონების კერძებს ჰგავს, გაყალბებულ საკვებს; ეს არ არის ჭეშმარიტი მანანა.

ღვთის სიტყვაში მოიპოვება სიბრძნე უეჭველი, უღვწი — სიბრძნე, რომელიც სათავეს იღებს არა სასრულ, არამედ უსასრულო გონებაში. მაგრამ ის, რაც ღმერთმა თავის სიტყვაში გამოაცხადა, დიდწილად ბნელია ადამიანთათვის, რადგან ჭეშმარიტების ძვირფასეულობანი დამარბულია ადამიანური სიბრძნისა და ტრადიციის ნაწვრევთა ქვეშ. მრავალთათვის სიტყვის საუნჯენი დაფარული რჩება, რადგან მათ გულმოდგინე შეუპოვრობით არ უძებნიათ ისინი, ვიდრე ოქროსმიერი მცნებები გასაგები არ გამხდარა. სიტყვა უნდა გამოიკვლიონ, რათა განიწმინდონ და მომზადდნენ ისინი, ვინც მას იღებს, რათა გახდნენ სამეფო ოჯახის წევრნი, ზეციერი მეფის შვილნი.

ღვთის სიტყვის შესწავლამ უნდა დაიკავოს იმ წიგნების შესწავლის ადგილი, რომლებმაც გონება მისტიციზმისკენ და ჭეშმარიტებისგან განაშორეს. მისი ცოცხალი პრინციპები, ჩვენს ცხოვრებაში ნაქსოვი, იქნება ჩვენი დაცვა განსაცდელისა და ცდუნებებში; მისი ღვთიური დარიგება არის წარმატებისკენ მიმავალი ერთადერთი გზა. როდესაც გამოცდა მოვა ყოველ სულზე, განდგომილებები იქნება. ზოგნი გამოავლენენ თავს როგორც მოღალატენი, თავქარიანნი, ამპარტავანნი და თვითკმარად შემგრძნობნი, და განუდგებიან ჭეშმარიტებას, რწმენაში დაღუპვას განიცდიან. რატომ? რადგან ისინი არ ცხოვრობდნენ „ყოველი სიტყვით, რომელიც ღვთის პირიდან გამოდის“. მათ ღრმად არ უთხრიათ და თავიანთი საფუძველი მტკიცედ არ დაუდიათ.

„როდესაც უფლის სიტყვები, მის მიერ არჩეულ მაცნეთა მეშვეობით, მათამდე მიეწოდება, ისინი დრტვინავენ და ფიქრობენ, რომ გზა მეტისმეტად ვიწროდ არის გაკაფული. იოანეს მეექვსე თავში ვკითხულობთ ზოგიერთთა შესახებ, რომელნიც ქრისტეს მოწაფეებად ითვლებოდნენ, მაგრამ როდესაც მათთვის ნათელი ჭეშმარიტება იქნა წარდგენილი, უკმაყოფილო დარჩნენ და აღარ დადიოდნენ მასთან ერთად. ამგვარადვე ეს ზედაპირული შემსწავლელნიც ქრისტეს განემორბიან.“ Testimonies, volume 6, 132.